

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησίαν, Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία, 18
Τριμηνιαία, 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφίῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1794. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Θ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τὸν Κύριον Α. Κοντόσχυλον.

Ἐπειδὴ ἐπιμένεις ἐξαιτούμενος τὴν ἀρετὴν σου ἀπὸ τὴν ὑ-
πηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀν καὶ με δυσχερέσκουσιν, συγκα-
τανεύομεν εἰς τὴν αἰτήσιν σου, καὶ δεχόμεθα τὴν ἀρετὴν σου
συμπαύει λοιπὸν καὶ πᾶσα εὐθύνη ἀπὸ μέρους σου ὡς πρὸς
τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀφ' ἧς ἔπαυσας τοῦ νὰ συνυπηρετῇς
ἐκ τῆς. Καὶ ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 18 τοῦ φθινο-
πορίου ἐπιστολῆς σου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ιουνίου 1830.

Ο Κυβερνήτης.
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πολλάκις ἠκούσαμεν νὰ λαλῶσι περὶ τῶν ὀρυκτῶν νερῶν
τῶν Θερμίων, νὰ ἐπαινῶσι τὰς ὠφελίμους αὐτῶν ιδιότητας,
καὶ ν' ἀναφέρωσι θαυμασίας θεραπείας ἀπ' αὐτὰ γεγενημέ-
νας. Ἐξητοῦντο λεπτομερεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς φύσεως τῶν
νερῶν τούτων, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἦσαν βελώδη, αἱ δὲ σι-
δηρώδη, καὶ ἄλλοι ἀλικά, ὡς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἡ Κυ-
βερνήτης ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώτῃ τὰ περὶ αὐτῶν, καὶ ὁ Ἐξ-
χωτάτος Κυβερνήτης παρεκάλεσε τὸν Ναύαρχον Κύριον
Δεργινὴν καὶ τὸν Ναύαρχον Κύριον Εἰδὴνον, νὰ διορίσω-
σιν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τῶν ἱατρῶν τοῦ στόλου τῶν νὰ ἐνθῇ
μετὰ τὸν Κύριον Ζουκκαγίην ἀρχιατρὸν τοῦ τακτικοῦ, καὶ με-
τὰ τὸν Κύριον Μαν Φαρμακοποιὸν νεωστὶ ἐξ Ἑλληντίας ἐλθόν-
τα, ὥστε νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἐμπειρῶν ἀνδρῶν, ἥτις
νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον νὰ κάμῃ τὴν ἀνάλυσιν τῶν νερῶν,
καὶ νὰ παρουσιάσῃ δι' ἀναφορᾶς τὰς ὁποίας ἤθελε συναθροί-
σῃ παρατηρήσεις.

Ἐπακούσαντες οἱ ἄνδρες εἴβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν
παρὰ τοῦ Ἐξωχωτάτου Κυβερνήτου δηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν,
συνήλθον ἀνευ βραδύτητος, καὶ ἐμδύντες εἰς τὸ δοθεὶς εἰς
αὐτοὺς κότερον ἔωλευσαν εἰς τὰ Θερμιά, ὅπου διέτριψαν
ἡμέρας τινάς· ἐπαυελθόντες δὲ διεύθυναν πρὸς τὴν Κυβερ-
νήτην τὴν ἀξιολογὴν ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν ἄγμενι δημοσι-

εύομεν μετὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ Ἐξωτάτου Κυβερνήτου
ἀπαντήσεως.

Ἐξωχώτατε Κυβερνήτα,

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπιφορτισμένη ν' ἀναλύσῃ τὰ ὀρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων καὶ
νὰ κρίνῃ περὶ τῆς αὐτῶν ἐνεργείας εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν, ἔχει
τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὴν Ἐξωχωτήτάς σου τὸ ἀποθεῖν τῶν παρα-
τηρήσεων τῆς.

Τὰ ὀρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς παλαιούς, εἰτινες
διὰ τὰς φαινομένας φυσικὰς αὐτῶν ιδιότητας εἶχον ὀνομάσει τὴν νῆσον Θερ-
μιά, ὄνομα παραγόμενον ἀπὸ τὴν λέξιν θερμιά, τὴν ὁποίαν ἐμεταχειρίζοντο
διὰ νὰ τηλῶνουν ὅλα τὰ θερμὰ νερά ἐγγένει. Τὰ πλησίον τῶν πρωτίστων
πηγῶν θεωρούμενα ἐρίπια ἦσαν μόνον ἄλλως ἄρκετὰ νὰ δείξουν, ὅτι, καταστα-
θέντων ἀπαξίαι λουτρῶν, εἶχε βέβαια γνωρισθῇ. ποτε ἡ ὑγιεινὴ αὐτῶν ἐπιρ-
ροφὴ εἰς τὴν ἰατρικὴν διαφόρων ἀσθενειῶν· ἀλλὰ δὲν σώζεται τῶν παλαιῶν τίποτε
περὶ τῆς συνθέσεως τῶν νερῶν αὐτῶν, αἵτινα, διὰ τὰς ὁποίας ἐκείνοι εἶχον
μικρὰς εἰς τὴν χρησὶν γνώσεις, δὲν ἠμποροῦσαν ν' ἀναλύσουν, εὔτε περὶ
τῆς φύσεως τῶν πηγῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐμεταχειρίζοντο αὐτὰ. Τὰ
πάντα εἶμεν νὰ ἐξεργασθῶσι.

Ταῦτα ἀισθνομένη ἡ ἐπιτροπὴ ἐπροσπάθησε νὰ συνάξῃ ὅσα εἰδύνατο
φωτὰ περὶ τῶν χρησὶν καὶ θεραπευτικῶν ιδιοτήτων αὐτῶν τῶν νερῶν.

Ἡ νῆσος τῶν Θερμίων κατέχει τὸ βοραιο-δυτικὸν μέρος τῶν Κυκλάδων.
Κεῖται εἰς τὸ βορεῖον τῆς Σιρίρου, εἰς τὸ νότιον τῆς Κίχης, εἰς τὸ δυτικὸν
τῆς Σύρου, καὶ εἰς τὸ ἀνατολικο-νότιον τῆς Μικῆς (Ἁγ. Γεωργίου), εἶναι
μεγάλῃ, ὀρεινῇ, ὁπωσὺν ἔφορος, στερημένη δένδρων, καὶ εἰς αὐτὴν δὲ,
καθὼς καὶ εἰς τὸ πλείστορον μέρος τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους,
φαίνονται ἱγνη κρατῆρων· εἰς τὸ βοραιο-ανατολικὸν αὐτῆς μέρος εὐρίσκονται
αἱ πηγαὶ τῶν θερμῶν νερῶν· τὰ περίεξ αὐτῶν ἔχουν, ὡς ἐρεξῆς.

Εἰς τὸ βορεῖον, εἰς τὸ δυτικὸν, εἰς τὸ νοτιο-δυτικὸν, καὶ εἰς τὸ νοτιο-
ανατολικὸν εἶναι βουνά, ἱκανὰ ὑψωμένα, ἀπὸ κοιλιάς διακεκομμένα, ὀλίγον

(*) Πρέπει νὰ ἐγνωρίσῃν βέβαια οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἀγαθὴν ιδιότητα τῶν
νερῶν τῆς νήσου τούτης, ἀλλὰ δὲν ἀνέφερον περὶ αὐτῶν οὐδὲ τὴν
ὀνομασίαν Θερμιά. Τὸ παλαιὸν αὐτῆς ὄνομα ἦτο Κύνθος, καὶ ἐπὶ ἀρχαι-
ότερον ἐλεγτο Ὀφιοῦσα καὶ Δρύς τις. Ἐρμολέου δὲ ὡς φέρουσιν
τὸν ἀριστον, καὶ ὡς ὑπάρχει πατρίς τοῦ Κυδίου, ζωγράφου ἀγαθοῦ
[Στέρ. Βούλ. ἐν λέξει Κύνθος]. Οἱ Κύνθοι ἐστὶσαν μὲν τριῆρη καὶ μίαν
πεντηκόντην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον κατὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμα-
χίαν [Ἡρόδ. Η, 46.]

Ὁ Μάρκος Βεσκίνης, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ Ἀρχιπέλαγος ἐπι-
γραφομένου καὶ ἐν Βενετίᾳ τὸ 1658 ἐκδομένου, εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις
ἐξέφωε ὅτι ὠμίλει περὶ τῶν νερῶν τῶν Θερμίων. Ἰδοὺ δὲ καὶ εἰ
λόγοι τοῦ αὐτοῦ ἐν Σελ. 34. « Ἐνταῦθα εὐρίσκονται λουτρὰ
θερμοῦ ὕδατος· τόσων ἀγαθὰ, ὥστε δὲν εἶναι κατώτερα τῶν
« τοῦ Ἀπόνου [Abano], εἰς τὰ ὁποία συντρέχουν ἐκ διαφό-
« ρων μερῶν ἄνθρωποι διὰ νὰ ἰατρεύωνται ἀπὸ διαφόρων
« ἀσθενειῶν, καὶ ὀλίγοι ἀπέρχονται χωρὶς νὰ λάβωσιν ὠφέ-
« λειαν. » — Ὁ Φραγκίσκος Πλακέντας, Περί τοῦ Αἰγαίου Ἀναστα-
μένου, ἐν Μοδῆν (Modene) 1688, Σελ. 303., σπερδόμενος εἰς τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Δαλιδίου, λέγει ὅτι τὰ θερμὰ ταῦτα
νερά εἶναι βελώδη, καὶ ἐπαινεῖ τὴν ιδιότητα αὐτῶν τοῦ νὰ θεραπεύωσι
διαφόρα εἶδη ἀσθενειῶν. — Ἰσχυρώτερον δὲ, τὸ 1791, ἕτερος κριτὴς
μᾶλλον πεπεισμένος, ὁ Τουρνεφόρτες ἐν τῇ τῆς Ἀνατολῆς αὐτοῦ
Περιηγήσει, Ἐπιστ. Η, ὀμίλει περὶ αὐτῶν αὐτῶν.

« Παρεκτὸς τῶν φρενῶν τῶν περίεξ τῶν χωρίων χεῖματων,
δὲν στερεῖται οὐδὲ βρύσεων ἡ νῆσος· καὶ πλέον δὲ ἀξιοσημεῖ-

αὐτὰ τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα το λυμφατικὸν [lymphatique] αὐρί-
ον, εἰς κατὰστασιν ἀγενίας, ὅπου εἶναι εἰ χειρὰς πάσχοντες [scro-
phuleux].

Ἡ ἐγγὺς προσότης τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ νερὸν περιεχομένου σιδήρου ἐπετα-
ν ἐπὶ τὸ λουτρὸν αὐτὸ ὑγιεινὸν εἰς τὰ διάφορα πάθη τῆς μήτρας, προ-
καλεσθῆναι ἀπὸ ἀδυναμίας τοῦ ὀργάνου τούτου, εἰς τὴν στέρησιν τῶν ἐμμηνίων
[amenorrhée], τὴν λευκῆν [leucorrhée] καὶ τὰ ὑστερι-
α [hysterie]. Καὶ ἡμεῖς ἐδυνάθημεν νὰ κρίνομεν περὶ τῶν καλῶν ἀποτε-
λεσμάτων αὐτοῦ τοῦ νεροῦ ἐπάνω εἰς δύο γυναῖκας, αἵτινες εὐρέθισαν τότε
ἐν λουτρῷ.

Οἱ ἄσθενες τοῦ στομάχου προερχόμενοι ἀπὸ τὴν ἀγενίαν τοῦ ὀρ-
γάνου τούτου, ἢ ἀπὸ νευρικὴν ἐμπάθειαν, ἐμποροῦν, ἂν ὄχι νὰ ἰαθῶν, τοῦλάχιστον
νὰ μεταβῶσιν διὰ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς χρήσεως αὐτῶν
τῶν νερῶν, ἀλλὰ, διὰ νὰ λάβῃ τις ὅλην τὴν ἐξ αὐτῶν ἐλπιζομένην ὠφέ-
λειαν, πρέπει νὰ κάμῃ ματρίαν αὐτοῦ τὴν χρῆσιν τοῦναντίον δὲ τὸ σύστημα
τῶν νεφρῶν ἐκθενοῦται, αἱ δυνάμεις ἐλαττοῦνται, καὶ ἐπέρχονται κακου-
χίαι, κεφαλαλγίαι χρόνιοι καὶ δυσπεψία, αἵτινες ἀναγκάζουν τὸν πάσχοντα
νὰ ἀποφύγῃ, ἢ νὰ πύξῃ τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν, ἐν ᾧ καιρῷ ἡμποροῦσε
νὰ κάμῃ μεγάλην ὠφέλειαν ἐξ αὐτῶν.

Τὸ νερὸν τῶν Θερμίων φαίνεται, ὅτι εἶναι προσφυὲς νὰ ἀναζωογονῇ μέλη
ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐξασθενισμένην, νὰ ἐδυναμώσῃ οὐλὰς, καὶ ἴσως νὰ ἱατρεύσῃ
ἐκ τῶν αὐτῶν κάποτε ἐπισυμβαίνοντα ἔλκη. Πρὸς τοῦτο εἶναι προσφυὲς εἰς
τὰς χρόνιους ψώρας, εἰς χρόνιους τινὰς λευχίνας, εἰς τὰ κακοῦς ἔλκη τῆς
λέπρας [ulceres sordides de la lepre], καὶ εἰς τὰς χρόνιους ἐμφράξεις τῶν
ἀποσφίγγων τοῦ ὑπογάστρου, συχνὰ μετὰ τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ, ἐπερ-
χόμενης. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀσθενεῖς αὗται εἶναι ὄχι ὀλίγον συχνὰ εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα, ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει χρήσιον νὰ τὰς ὑποδείξῃ ἰδιαίτερος εἰς τὴν μέριμναν
τῆς ὑμετέρας Ἐξουχότητος. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὴν χρῆσιν
τῶν νερῶν πρέπει νὰ βοηθήσῃ ἀρμοδίᾳ διαίτα, καὶ προσφυὲς εἰς τὴν φύσιν
τῆς ἀσθενείας θεραπείαν (*).

Ἐπὶ τοῦς τριακοσίους ἀσθενεῖς ὑπάρχον κατ' ἔτος εἰς τὰ Θερμιά ζητοῦν-
τες παρηγορίαν εἰς τοὺς πόρους τῶν ἐκεῖ δὲν εὐρίσκουν εἰμὴ δύο εὐτελεῖς
καὶ ὅπως μόλις ἱκανὰς νὰ τοὺς προσφυλάττουν ἀπὸ τῆς δυσκρασίας τοῦ ἀέρος·
ὅτι ἀναγκαῖως ἀπαιτεῖται νὰ γένη ἐκεῖ κατὰσταμα, τὸ ὅποιον ἡμποροῦσε
καὶ νὰ ἐφευχθῇ εἰς τὴν νῆσον τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τοιοῦται εἶναι, Ἐξουχότατε, αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε
χρήσιμα καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐξουχότητα, ἐλπίζει δὲ ὅτι θέλουσιν τύχει
τῆς ἀποδοχῆς σας εἰς νὰ μὴ ψευθῇ τῶν ἐλπίδων τῆς.

Δέχθητε, Ἐξουχότατε, τὴν βεβαίωσιν τοῦ βαθύς σεβασμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν
τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα.

Τῆς ὑμετέρας Ἐξουχότητος

Ἐλάχιστοι καὶ εὐπειθέστατοι δούλοι

Δόκτωρ ΚΥΒΕΡ Ἀρχίατρος τῶν ἐν τῇ Μεσογείᾳ ναυτικῶν δυνάμεων,
Αὐλικὸς Σύμβουλος τῆς Ρ. Α. Α. Μ., Ἱππεύς κτλ. κτλ. κτλ.

Γ. ΤΑΒΙΣΣΟΤ δευτέρος χειρουργοῦ τοῦ Γαλλικοῦ δικροῦ Κόρχε
ράντου.

Δόκτωρ ΖΟΥΚΚΑΡΙΝΗΣ Ἀρχίατρος τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ σώματος.
Α. ΜΑΝ Φαρμακοποιός.

Ἐ. Ναυπλίω, τὴν 8—20 Ἰουνίου 1830.

(*) Οἱ ἐλλόγιμοι οὗτοι ἄνδρες ἐπιχειρήσαντες ἤδη πρῶτον, ὅσον ἡμεῖς
γνωρίζομεν, χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν ὀρυκτῶν νερῶν τῶν Θερμίων, ἐκάλουν
ἐξουχὸν ὑπηρεσίαν ἐν γένει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἰδιαίτερος εἰς
τὴν Ἑλλάδα. Ἀνυπομένως περιμένοντες νὰ ἴδωμεν καὶ τὸ ἡμερολόγιον
αὐτῶν, ὅπου ἐκτιθενται λεπτομερῶς αἱ ἐργασίαι τῶν, ἐκ τῶν ὁποίων βέβαια
θέλουσιν λάβει φῶτα, ὅσοι δύνανται καὶ θέλουσιν νὰ ἐπιχειρήσῃν εἰς τὸ ἐξῆς
κατ' ἐπανάληψιν τὴν αὐτὴν ταύτην ἀνάλυσιν. Εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι
αἱ πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς γενησόμενοι κατ' ἐπανάληψιν ἀναλύσεις θέλουσιν μᾶς
ἐδηγοῦν εἰς ὅσον τὸ δυ αὐτὸν ἀκριβεστέρην χημικὴν γνῶσιν τῶν περιῶν
ὁ λόγος νεφρῶν, καθὼς τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὀρυκτὰ νερά τοῦ
φωτισμένου κόσμου. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἀκριβεστέ-
ρας ὀρυκτολογικὰς τῶν μερῶν οὗτων γνῶσεις.

Ὅσον δὲ ἀνάγεται εἰς τὸ θεραπευτικὸν μέρος αὐτῶν τῶν νερῶν, οἱ ἐλ-
λόγιμοι οὗτοι ἄνδρες κινούμενοι ἀπὸ ζῆλον ἀπέβλεπον νὰ δώσωσιν τὴν γνῶ-
σιν. Ὁ ζῆλος τῶν εἶναι τῶν ἀξέπαιστος, οὕτως ἔχομεν νὰ εἰπωμέν
τι κυρίως ἐκινῶν τῆς γνῶσεως τῶν, ἀλλ' ὅς οὐδ' ἀνὰ συγχωρηθῇ νὰ κάμωμεν
μικρὰν τινα παρατήρησιν. Ἡ γνῶσις τῶν βέβαια διὰ τὸ οὐδεχρόνιον τῆς
καὶ διατριβῆς τῶν δὲν θαμελιονεῖται εἰς ἰδίαν πείραν· ἐν ἐξ ἀναλογίας
ἐκρίναν περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν, μᾶς φαίνεται ὅτι θέλουσιν εἶναι ἀπλῶς
στρεφόμενοι νὰ παραλληλίσουν αὐτὰ τὰ νερά μετὰ τὰ ὀρυκτὰ νερά γνωστὰ εἰς
τὸν φωτισμένον κόσμον, καὶ τότε ἐκ τῆς παραλληλίας αὐτῆς ὁ ἱατρός
χρησιμοποιήσας ἀπὸ τὴν πείραν, τὴν ὁποίαν χρόνιοι πολλοὶ καὶ σφοδρῶν ἀν-
δρῶν κοποὶ ἐπεκύρωσαν, ἐμπερὶ νὰ κρίνῃ ἀσφαλέστερον περὶ τῆς ὠφέ-
λειας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν αἱ ἐπιτόποι πείραι εἶναι ἀπαραίτηται.
Μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ Ἀλιβέρτης (Alibert) κάμει τὴν ἐξῆς παρατήρησιν.
Ὁ δὲν ἀνέειπεν, λέγει, ὅτι τὰ ὀρυκτὰ νερά, καὶ ὅταν ἀκόμη καὶ αὐ-
τοὺς ἱερωτέρως χαρακτηρῶσιν τὴν παρεμβολήσιν, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐλα-
ττώσιν τὴν ἀδυναμίαν, καὶ ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἀρμόζουν εἰς ὅλας τὰς ἀσθε-
νείας, οὐτε εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς αὐτῶν τούτων τῶν ἀσθενειῶν. κτλ.

Ἐπισκευασὶς ἱατροῦ τινος.

ἄρ. 1651.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Δοκτορας Κύδερ, Ταδισσώτ, καὶ Ζούκ-
καρίνην, καὶ τὸν φαρμακοποιὸν Κ. Μαν, μέλη τῆς Ἐπι-
τροπῆς τῆς διορισθείσης νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ νὰ ἀναλύσῃ
τὰ μεταλλικὰ ὕδατα τῶν Θερμίων.

Κύριοι,

Ἐλάδωμεν τὴν ἀναφοράν, τὴν ὁποίαν μᾶς διευθύνετε περὶ
τῶν ὑδάτων τῶν Θερμίων, καὶ ἀιέγνωμεν μὲ μεγάλην μας
εὐχαρίστησιν τὰς παρατηρήσεις σας περὶ τῶν φυσικῶν καὶ
θεραπευτικῶν ποιότητων τῶν ὑδάτων τούτων.

Σὰς εὐχαριστοῦμεν, Κύριοι, διὰ τὸν κατὰ τὴν περίστα-
σιν ταύτην ἐνδειχθέντα ἐνεργόν σας ζῆλον. Ἡ ἐκδούλευσις,
τὴν ὁποίαν ἐκάμετε ἤδη, θέλει ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν, καὶ
ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων θέλει διατηρήσῃ τὴν μνήμην τῆς.

Ὁδηγουμένη ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐδώκατε πληροφορίας, ἡ
Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ κατασκευάσῃ προσωρινῶς
πλησίον εἰς τὰ Θερμιά ὕδατα στέγην τινα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς,
προμηθεύουσα εἰς αὐτοὺς συγχρόνως καὶ ἱατροὺς καὶ κατὰ
τὸ παρὸν μὲν δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι πλέον· ἐλπίζει δὲ ὅτι
μὲ τὸν καιρὸν καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν τε κατοίκων καὶ
τῶν ἔξωθεν πρὸς ἀνάρρωσιν ἐρχομένων, τὰ λουτρὰ ταῦτα,
λαμβάνοντα τοὺς ἀπαιτούμενους πόρους, θέλουσιν βελτιωθῇ
βαθμηδύν.

Ἐκαστος ὠφελοῦμενος ἐντεῦθεν θέλει ἀπολαμβάνει
τοὺς καρπούς τῶν κόπων σας, καὶ ὑμεῖς ἀντὶ ἀμοιβῆς θέ-
λετε ἔχει τὴν ἡδυιάτην συναίσθησιν τῆς ἀγαθοεργίας.

Δέχθητε, Κύριοι, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξόχου περὶ ὑμῶν
ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10—22 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπρυχίας Ἀργους πρὸς τὸν ἐξουχότατον
Κυβερνήτην.

Ἐξουχότατε.

Καθὼς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος εἶδομεν
πάντοτε προηγουμένην τὴν πατρικὴν σας πρόνοιαν, οὕτω καὶ
εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν εἶχομεν ἀπ'
ἀρχῆς πλήρη τὴν πεπονημένην περὶ τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας
σας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀναφαιρέτων δικαιωμάτων τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰ ὅποια ἀπέκτησεν ἐκ τῶν θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπων, ἐν τῷ μεταξύ κινδύνων, θυσιῶν καὶ παθῶν ἀνη-
κούστων.

Ἡ πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησις
σας, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας κατὰ συνέπειαν τῶν πρὸς

Ὅθεν καὶ εὐγνωμονοῦντες πρὸς τοὺς σεβαστοὺς εὐεργέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Συμμάχους Βασιλεῖς, διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν εὐεργεσίας των, καὶ εὐχάριστοι μένοντες καὶ πρὸς τὴν μετέραν Ἐξοχότητα διὰ τὰς τοιαύτας πατρικῆς προνοίας τὰς πρὸς τὴν πατρίδα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Α. Β. Υ., ὁ Σεβαστὸς Ἡγεμὼν, ὡς ἐναποτεθεῖσα εἰς αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναγέννησις καὶ εὐδαιμονία, καὶ ἡ καθ' ὅλα συμμόρφωσις του μετὰ τὰ ἀνεξάρτητα καὶ ἐλεύθερα ἔθνη, θέλει ἐπιταχύνει τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ αἰσίον ἐλευσίαν του.

Μενομένη με σέβας βαθύτατον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 2 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργούς.

Ὁ Κληρὸς. — Ἡλιουπόλεως Ἄνθρας, καὶ τοποτηρητὴς Ἀργεῦς καὶ κατὰ
τω Ναχαγιε, μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν μου διεύθυνσιν ἱεροῦ κληρου.
Ὁ πρωτοπάπας Γεώργιος Καραμιντζῆς, — Οἱ Στρατιωτικοί. — Δ.
Τζόκης, Γιαννάκος Νταγρῆς, Κ. Ἀναστάσιος, Νέζιος, Ἀναστάσης Τζόκης,
Κωνσταντῆς Γ. Τριμύρας, Ἀναγνώστης Μενεσαιοῦτης. — Οἱ Πολι-
ταὶ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργεῦς. — Σταματέλος Ἀν-
τωνόπουλος, Παναγιώτης Ἰωαννουῦσης, Γ. Παρούκας, Ἀθανάσιος Παπαδοῦκας,
Ἰω. Σέκερης, Γεώργιος Θεοφάνοπουλος, Δημήτριος Μπατουβανός, Νοκόλαος
Θ. Ζήντζις, Νικόλαος Τελπεράκης, Ἀπόστολος Ν. Ἀποστολόπουλος, Γεώρ-
γιος Τζόκης, Γεώργιος Ἀνυφιώτης, Ἀναστάσιος Τζιροβίλης, Νικόλαος Ζέρας,
Ἰωάννης Τζουλουφιδῆς, Μ. Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Ἀνδριανὸς Πέπας, Πα-
ναγιώτης Ζεγρίνης, Νικόλαος Βόκος, Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος, Παναγῆς
Μητρόπουλος, Ἀνδρῖκος Ἀλίκουλης, Ἐμμανουὴλ Τενανούσης, Γεώργιος Σαλω-
νικοπούλος, Ἀνδρέας Παπᾶ Σπύρου, Γεώργιος Μῆλος, Παναγιώτης Καλαού-
χας, Ἀθανάσιος Σμαρναῖος, Ἡλίας Ἀνυφιώτης, Δημήτριος Ἀκμάρης, Παναγῆς
Λεγοδημόπουλος, Παναγῆς Παπαδόπουλος, Σπυρίδης Παπᾶ Χρηστίπουλος.
Θεοδόσης Λεκούφης, Νικολῆς Τζαργαῖτης, Κωνσταντῖνος Λαγδῆς, Γεώρ-
γης Καρλαφτόπουλος, Κωνσταντῖνος Ἠλιακόπουλος, Δημήτριος Τριγανό-
πουλος, Γεώργιος Σπυρίδης, Κωνσταντῖνος Βόκος, Σπύρος Μονεζόπου-
λος, Δημήτριος Μπαρμπάλοπουλος, Γιαννούλης Φικιώτης, Μιχαὴλ Ζωάννος,
Ἀναγνώστης Τζουλοῦφος, Μιχαὴλ Καζάκος, Γιάννης Φικιώτης, Ἀλέξιος Νι-
κολόπουλος, Γεώργιος Πετρόπουλος, Δημήτριος Φημιώτης, Γιάννης Ἀκρο-
κόπος, Σωτήριος Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Παναγῆς Α. Παπᾶ Παναγιώτου, Μι-
χαὴλ Μπαρμπαντζῆ, Νικολῆς Θεοδοσίου, Δημήτριος Τζικαλῆς, Δημήτριος
Ἀναστασίου, Νικολῆς Καλαντζόπουλος, Παναγῆς Γρετζῆς, Δημήτριος Ἀθα-
νασίου, Θεοδωράκης Κοντόπουλος, Ἀγγελῆς Χρυσικός, Ἀναγνώστης Πα-
ναγιώτου, Α. Γεωργίου, Χρῆστος Βαβὺς, Νικολῆς Φιλόκας, Νικολῆς Παπα-
μουντας, Γιαννάκος Παπ. Μιχαλόπουλος, Ἀναστάσης Στασινοπούλος, Ἀνα-
γνώστης Μασουριδόπουλος, Δημήτριος Θεατόρης, Σταματῆς Μιχαλόπουλος
Σπαρτιάτης, Ἰωάννης Γ. Βλάσης, Κωνστ. Παρασκευόπουλος, Ἀναστάσης Στα-
ματόπουλος, Δῆμος, Θανατόπουλος, Μ. Βούρλος, Χρῆστος Φέρες, Δημήτριος
Μιχαλόπουλος, Παναγ. Καρβεουνάκης, Σωτῆρος Ρακίτζης, Κωνστ. Αμπερα-
κόπουλος, Θεοδ. Ἰωάννου Ἀπάσης, Χρῆστος Χατάτας, Μιθραϊδῆς Γεώρ-
γιου, Νικόλαος Μιθωνιός, Θ. Μιχαλόπουλος, Δ. Μιθωνιός, Μανώλης Μάρ-
σης, Ἀθανάσιος Π. Μιχαλόπουλος, Γιάννης Χαλιώτης, Νικολῆς Σταμαράκης,
Κωνστ. Παπ. Δημητρίου. — Οἱ Δημογερόντες τῶν χωρίων.
— Τοῦ Κουτσουπόδου, Γιαννάκος Βασιλείου, Σωτῆρος Δανόπουλος. — Τῆς

Φωκίας, Ἀνδριανῆς Σελίνα. — Τῆς Μωρετίας, Θεσφ. Μανόλα. — Ἐσθ. Κωνσταντινίου, Κωνσταντίνου Κοκκογιάννης. — Τῆς Ἀρίας, Ἀναγ. Παπ. Νικη-
λόπουλος. — Τοῦ Σκαριδακίου, Νικολῆ; Μπούκουσι. — Τῆς Καρίας,
Γάσος, Μπούζικος. — Τοῦ Πευγατιοῦ, Ἀναγνώστης Κωνσταντόπουλος,
Γάσος; Δημητράκης Ζάχος. — Τοῦ Κάτω Πελοπίου, Γεωργιάκης Μήτρο-
πάπας. — Τοῦ Ἐπάνω Πελοπίου, Ἀναγνώστης τοῦ Οἰκοδόμου. — Τοῦ Μέρ-
μυλλου, Γιάννης Μιζόπουλος. — Τοῦ Καπαρλίου, Γιάννης Ντάντες.
— Τοῦ Νισχωρίου, Ἀναγνώστης Παπ. Κωνσταντόπουλος.

Οἱ Δημαγόροντες τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργεῶς, συνυπογραφομένοι μετὰ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐπικυροῦσι καὶ τὸ αὐτόσημόν τε καὶ γνώσιον τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἀνηγορεύοντες: Νικολάου Ζεγγινη, Γ. Ἀλκινόπουλος, Θ. Μσ-
θωνός, Α. Κλαροπούλου, -ὁ Γραμματεὺς Ν. Πω. Κορδίας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 8 Ἰουλίου.

Τὴν 20 Ἰουνίου ἀνεχώρησεν ἐκ Πύρου ὁ Ναύαρχος, Ἐι-
δῆνος ἐπὶ τοῦ δικρότου Βλαδιμήρου, συνωδευμένος καὶ ἀπὸ
τὴν κορδέτταν Λέαινα, εἰς τὴν βαλτικὴν θάλατταν. Ἀνα-
χωρῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ Α. Ε. ἀφίκει εἰς αὐτὴν περιπό-
θητον μνήμην. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀξιώματτον τοῦ χαρακτή-
ρος του, τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ εἰλικρινὲς τῶν ἀρχῶν του, καὶ
ἐκεῖναί αἱ ἀρεταί, αἵτινες, κοσμοῦται τὸν ἐν εἰρήνῃ διά-
γοντα πατέρα οἰκογενείας, φαίνονται λαμπρότεραι εἰς τὸν
πολεμιστὴν, τὸν κατέστησαν τόσον ἀξιαγώνητον καὶ ἀξιο-
τιμῶν εἰς ὅλους, ὅστις τὸν ἐγνώρισαν, ἔστω ἄξιον τῆς εὐγνω-
μοσύνης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν φιλανθρωπῶν τὸν ἀπέδειξεν
ἡ ἐν Νερκάττρῳ ναυμαχία. Καθ' ἣν στιγμὴν σχεδὸν ἔμελ-
λε ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ παράλια ταῦτα ὁ Ναύαρχος,
εὐηρεστήθη νὰ στείλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου
τὴν προσήτα 144 διςτήλων μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν.

“Τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἀνεδέχθητε, ἀγαπητέ μου Κύριε, τιμᾷ τὰ αἰσθήματά σας, καὶ δὲν θέλομεν ἀποικάμει θαν- μάζοντες τὴν ὁποίαν δεικνύετε ἀφρίτῳ τιν εἰς τὴν εὐδαιμο- νίαν τῆς ἐσπερχομένης γενεᾶς τῆς Ἑλλάδος. Προσκτᾷσθε δὲ ἐντεῦθεν ὁμοῦ μὲ τόσα ἄλλα καὶ τοῦτο νέον δίκαιον εἰς τὴν παρὰ τῶν φιλοκάλων τιμῇ.

Εὐτυχὴς θέλω εἶθαι, ἂν δύνῃσαι νὰ συμπράττῃς πάντοτε κατευθεῖαν, εἴτε πλαγίως, εἰς τὸν ὁποῖον προέθεσθε σκοπὸν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε εὐδοκήσει νὰ μεταχειρισθῇτε εἰς κόσμησιν τοῦ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφεῖῳ ναοῦ τὰ ὁποῖα σὰς πέμπω σήμερον ὀλίγα χρήματα. Ἡ θρησκευαία συνιστᾷ τὴν κρηπίδα τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν δύναται τις νὰ σᾶς ἐπαινέσῃ ὅσον πρέπει διὰ τὴν ὁποῖαν καταβάλλετε ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ τὴν ἐντυπώτετε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν τῶν εἰς τὴν διεύθυνσίν σας ἐμπεπιστευμένων.

„Τοὺς δίδω δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο σημεῖον μνήμης, διὰ
να τοὺς ἐνθυμίσω ὅτι τὸ μεγαλύτερόν των θάρρος πρέπει
να ἔχωσιν εἰς τὸν Θεόν. Πιττεύετε δὲ ὅτι περὶ πλείστου
ποιῶμαι τὴν μνήμην σας, καὶ ὅτι ἀμετατρέπτως θέλει
εἶθαι προσκολλημένος εἰς ἑσᾶς.

Ἐκ Πόρου, τὴν 19 Ἰουλίου (1 Ἰανουαρίου) 1830.

ΕΙΔΗΝΟΣ.

Τῷ Κυρίῳ Μουστοξύδῃ, ἱκανότητι διαφορῶν ταυμάτων.